2020-022

Archeologienota Doornzele Walgracht 2

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

9-2-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Doornzele Walgracht 2 (dorp gelegen in de gemeente Evergem, provincie Oost-Vlaanderen), gelegen binnen woongebied, waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen meer dan 3000m² bedraagt en de bodemingrepen groter zijn dan 1000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied, ca. 12 400m² groot, heeft een min of meer rechthoekige vorm en is noordnoordwest-zuidzuidoost georiënteerd. Het grenst in het zuiden aan de straat Walgracht. Aan deze straat is een woning gelegen (Walgracht 2), met erachter een langgerekt bijgebouw bestaande uit verschillende aparte compartimenten. Verder naar achter op het terrein zijn enkele grotere loodsen aanwezig. De gebouwen zijn niet onderkelderd. Op het zuidoostelijke deel van het terrein is aan weerszijden van de gebouwen een met bomen en struiken begroeide strook aanwezig.

De bouwwerken zijn beperkt tot een zone van 50m ten noorden van de straat Walgracht, met aansluitend een achterliggende, nieuw aan te leggen groenzone. Deze beide zones hebben samen een oppervlakte van ca. 4 027m², en wordt in deze archeologienota aangeduid als 'werkzone'. Het totale plangebied is echter aanzienlijk groter (ca. 12 400m²), maar de enige werken die buiten de werkzone plaatsvinden zijn de sloop van de bestaande gebouwen. In de verdere bespreking van het plangebied in deze archeologienota wordt hoofdzakelijk rekening gehouden met de werkzone, aansluitend op de Walgracht.

Het plangebied is gelegen net ten noorden van het zuidwestelijke uiteinde van de dries van Doornzele, één van de beste bewaarde en grootste driesen van Vlaanderen. Dit was een van oorsprong middeleeuwse weide- en plantgebied waar de inwoners van Doornzele vrij gebruik kon van maken. Het toponiem duidt op een Frankische oorsprong. Het huidige dorp en de dries kwamen vermoedelijk tot ontwikkeling na het oprichten in 1234 van een cisterciënzerabdij, die zich ten noorden van de dries bevond. Net ten zuiden van het plangebied, in de zuidwestelijke tip van de dries, bevindt zich een molen. Deze oorspronkelijke houten staakmolen werd opgericht voor 1414 (mogelijk reeds kort na de stichting van de abdij) en behoorde tot 1598 toe aan de abdij van Doornzele. Tijdens de Slag bij Gavere in 1453 raakte de molen verwoest, maar hij werd heropgebouwd. Op het einde van de 15de eeuw ging de molen in vlammen, maar hij werd rond 1490 opnieuw heropgebouwd. In 1839 werd de molen in steen herbouwd als een stenen bergmolen. Min of meer tot aan de Eerste Wereldoorlog stond er een houten vierzijdige rosmolen naast de windmolen. In 1948 braken het gevlucht en de askop af, in 1957 werd de houten molenkap verwijderd. In de resterende romp bleef de mechanische maalderij actief tot rond 1970. De molenromp werd in 1995 door de gemeente Evergem aangekocht en in 2000-2002 gerenoveerd. Sinds 2009-2010 fungeert de molenromp als expositieruimte met cafetaria.

Op een kaart van 1652 wordt het terrein reeds afgebeeld, het is op dat moment onbebouwd en vermoedelijk in gebruik als landbouwgrond. Net westen is op dat moment een erf met daarop 2 gebouwen aanwezig. Deze situatie blijft voor wat het plangebied betreft ongewijzigd tot minstens

begin 20ste eeuw. Zeker voor 1938 werd de huidige woning gebouwd, met erachter een aantal kleine aanbouwen. Op een luchtfoto van 1952 is te zien dat de rest van dat terrein op dat moment beplant is met bomen in regelmatige rijen. De daaropvolgende decennia worden een aantal bomen verwijderd en worden de huidige bijgebouwen en loodsen gebouwd, en tegen eind 20ste eeuw heeft het plangebied zijn huidige invulling. Er kan enige bodemverstoring verwacht worden ter hoogte van de bestaande bebouwing en door de aanplant/rooi van de bomen, maar grootschalige bodemingrepen zijn er vermoedelijk niet geweest binnen de grenzen van de werkzone.

Doornzele ontwikkelde zich op een iets hoger gelegen, smalle zuidwest-noordoost georiënteerde rug, omgeven door lagere gronden en beekvalleitjes in het noordwesten en het zuidoosten. Het plangebied bevindt zich op de top van deze rug en is eerder vlak. Het terrein is op de bodemkaart gekarteerd als matig droge tot matig natte zandbodem met duidelijke ijzer en/of humus B horizont. Dit zijn podzolbodems.

Tot 2018 was er nog geen enkel archeologisch onderzoek uitgevoerd in de kern van Doornzele. Sindsdien zijn 2 proefsleuvenonderzoek gebeurd aan de oostzijde van de dries, waarbij op 1 site de resten van een 13de-14de-eeuwse site met walgracht werd aangetroffen. Deze site wordt binnenkort verder opgegraven. Buiten de kern van Doornzele en niet op de zandrug werden wel al enkele grotere archeologische onderzoeken uitgevoerd, waarbij ten noorden van het plangebied o.a. meerdere erven uit de midden-Romeinse periode zijn aangetroffen en ten zuidoosten enkele vuursteenclusters uit het vroeg mesolithicum, op een locatie met een goed bewaarde podzol.

Gezien de gekarteerde podzolbodems ter hoogte van de werkzone en de ligging op een hoge zandrug, is er ook op het plangebied een potentieel voor in situ bewaarde steentijdsites. Daarnaast is er ook potentieel voor archeologische sites met grondsporen, en dan voornamelijk uit de Romeinse periode en de middeleeuwen. Hoewel het terrein sinds midden 17de eeuw tot begin 20ste eeuw onbebouwd was en vermoedelijk in gebruik als landbouwgrond, is het niet uit te sluiten dat er voordien wel bebouwing was, of dat er andere activiteiten plaatsvonden op het terrein. De ligging net ten oosten van een erf dat minstens tot de 17de eeuw teruggaat, net ten noorden van een molen met een mogelijke 13de-eeuwse oorsprong, en aan de rand van een middeleeuwse dries duiden er in ieder geval op dat het plangebied deel uitmaakte van het middeleeuwse dorpsweefsel van Doornzele.

Alle gebouwen op het terrein worden gesloopt. De bomen en struiken in de groenstroken aan weerszijde van de gebouwen in de zuidoostelijke zone worden gerooid. In het noordwestelijke deel van het terrein worden een aantal bomen gerooid, een aantal blijft staan. Vervolgens worden in het zuidoostelijke deel van het terrein, binnen een zone van 50m van de Walgracht, 4 koppelwoningen en een vrijstaande villa (met nevenfunctie hotel) gebouwd, met rondom een tuin. In de voortuinstrook wordt regenwaterputten, septische putten en infiltratieputten voorzien. Langs de westzijde wordt een oprit aangelegd die leidt naar de achterzijde van de diverse gebouwen en toegang geeft tot een parkeerzone achter de villa, en tot een carport die bij elk gebouw wordt voorzien. Achter de 50m-lijn wordt een kleine groenzone voorzien, op de rest van het terrein gebeuren er behalve het slopen en het opruimen van het sloopafval geen werken. De werkzone (bouwzone tot 50m-lijn + achterliggende groenzone) is beperkt tot ca. 4 027m². Algemeen kan hier een bodemverstoring van ca. 80m verondersteld worden (sloop, rooien, werfverkeer, uitgravingen voor funderingen, verhardingen, nutsleidingen, aanleg tuinen en groenzone), met plaatselijk diepere

ingrepen voor de nutsvoorzieningen. De sloop van de gebouwen buiten de werkzone zal zo goed als geen nieuwe verstoring veroorzaken dan degene die reeds aanwezig is.

Het plangebied kent een eerder hoge archeologische verwachting, zowel voor in situ bewaring van steentijd artefactensites als voor sites met grondsporen uit voornamelijk de Romeinse periode en de middeleeuwen. De impact van de huidige bebouwing op het bodemarchief is echter niet gekend. Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site dus niet aangetoond worden. De geplande werken kunnen een impact hebben op dit eventueel aanwezig archeologisch erfgoed. Naast de verstoringsdiepte van ca. 80cm, dient ook rekening gehouden worden met een archeologische buffer van ca. 30cm. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de historische ontwikkeling van de hogere rug waarop de kern van Doornzele is gelegen. Er gebeurde nog maar beperkt archeologisch onderzoek in de kern, waardoor het potentieel op kenniswinst hoog is. Er dient dus verder vooronderzoek plaats te vinden, in uitgesteld traject, na het slopen van de gebouwen en het rooien van de bomen.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beperkter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau worden vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Evergem (Doornzele), Walgracht 2

Lambertcoördinaten plangebied: X: 106915,35 en Y: 203539,63; X: 107317,41 en Y: 203729,76

Lambertcoördinaten zone nieuwbouwwerken: X: 107061,57 en Y: 203542,13; X: 107241,55 en Y: 203627,24

Oppervlakte plangebied: ca. 12 400m²

Oppervlakte zone nieuwbouwwerken: ca. 4 027m²

Kadastergegevens: Evergem, afdeling 1, Sectie B, perceel 454F, 454M, 422D, 422E

Het plangebied komt niet volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek. De bouwwerken zijn beperkt tot een zone van 50m ten noorden van de straat Walgracht, met aansluitend een achterliggende, nieuw aan te leggen groenzone. Deze beide zones hebben samen een oppervlakte van ca. 4 027m². Het onderzoeksgebied is beperkt tot deze werkzone.

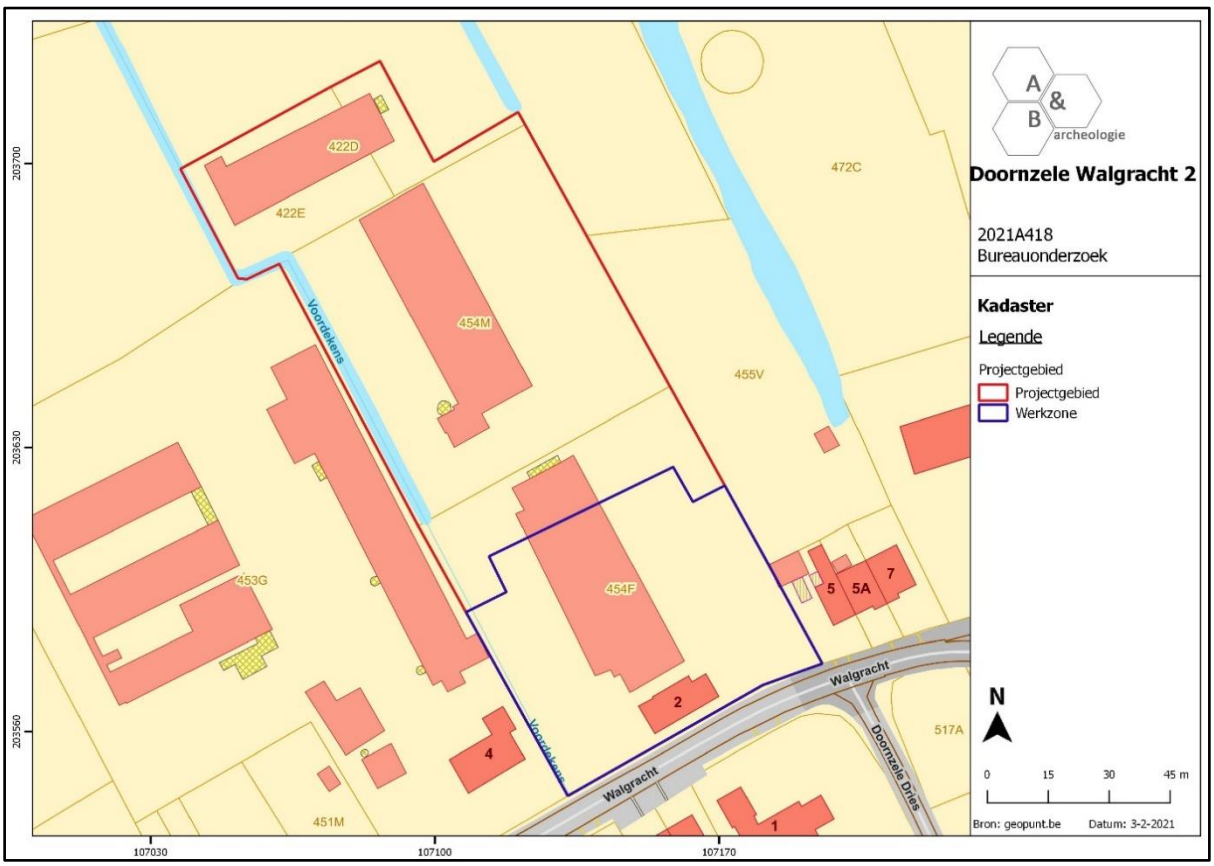

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied en de werkzone op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:

- Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
- Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
- Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
- Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
- Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
- Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:

- Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
- Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
- Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
- Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
- Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,…)?
- Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,…)?
- Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:

- Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
- Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
- Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
- Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
- Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,…)?
- Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:

- Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
- Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
- Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
- Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:

- Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
- Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
- Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
- Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
- Kan een archeologische site uitgesloten worden?
- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Voorafgaand het verder vooronderzoek dienen de gebouwen gesloopt en de bomen gerooid te zijn. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat de funderingen en boomstronken blijven zitten in de grond. Bodemplaten mogen verwijderd worden, onderliggende losse funderingslagen niet. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De ondergrondse structuren kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden 5 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

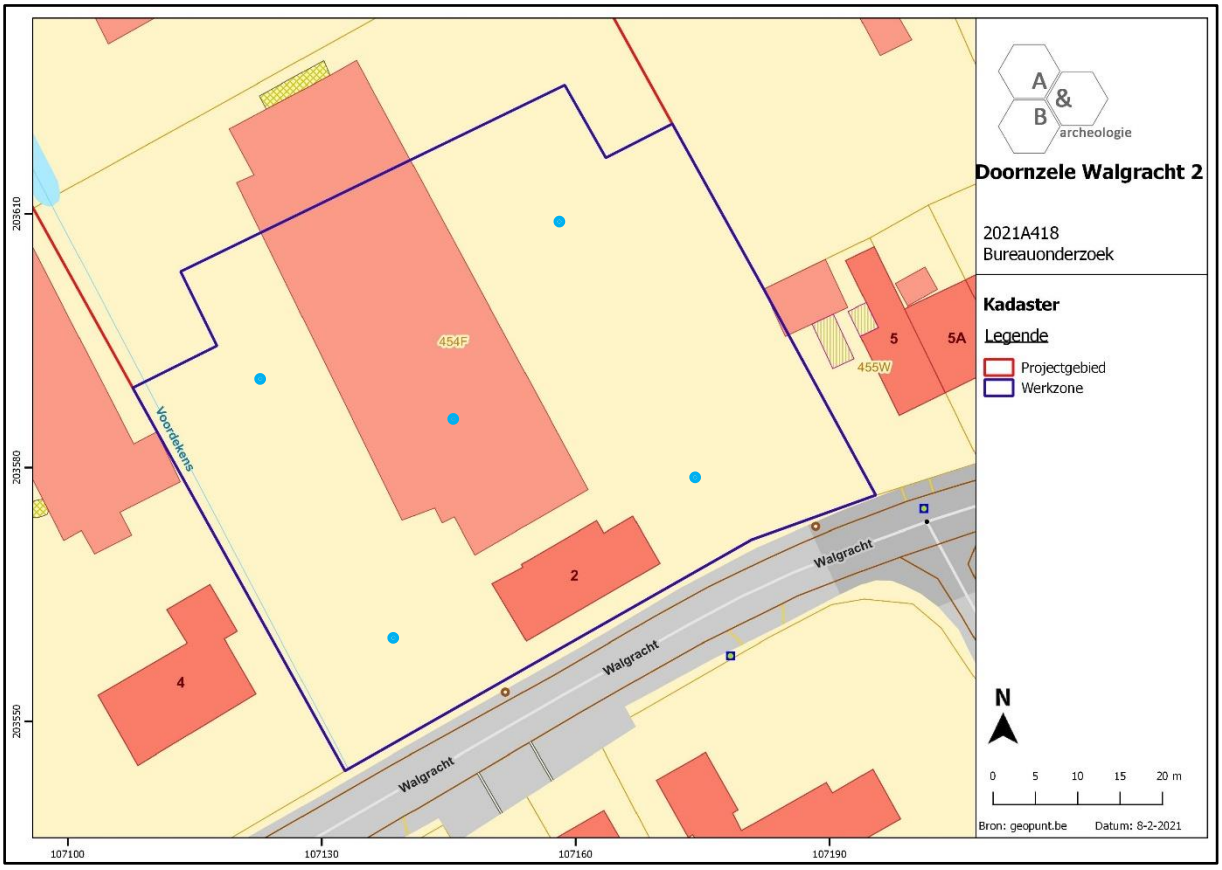

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten binnen de werkzone, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, …), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, …) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn op het terrein, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden evenwijdig aan Walgracht aangelegd. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om

beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 403m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 100m², door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 503m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

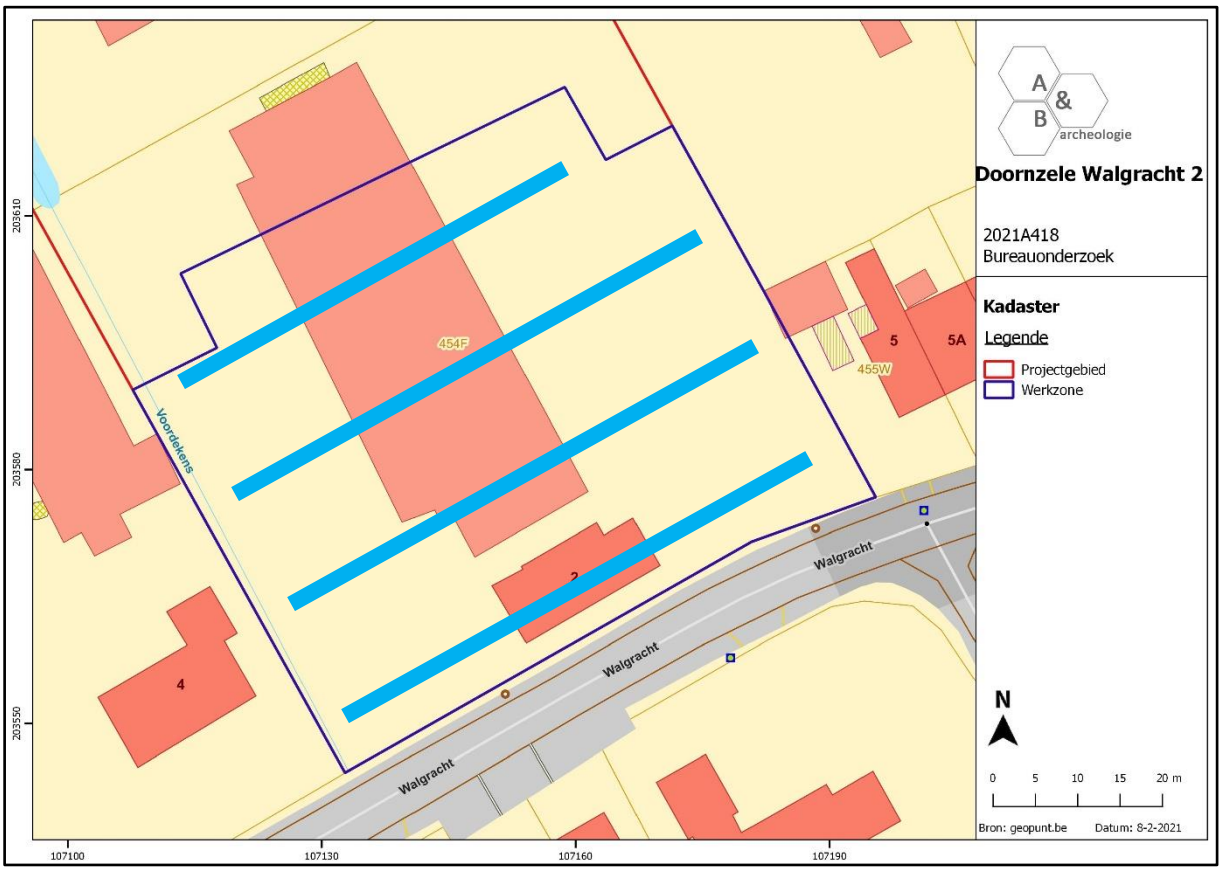

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.

- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.

- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.

- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk.